

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Project Handhaving

Plan van aanpak

Inhoudsopgave

1	Project handhaving	3
1.1	Inleiding	3
1.2	Afbakening	3
1.2.1	Ondermijning	4
1.2.2	Problematische jeugdgroepen	5
1.2.3	Personen met verward gedrag	5
1.2.4	Polarisatie	6
1.3	Toezicht op de kwaliteit van de taakuitvoering	6
1.4	Doelstelling en centrale vraag	8
1.5	Opzet project handhaving	10
1.6	Methoden van onderzoek	12
1.7	Samenhang met andere onderzoeken	13
1.8	Communicatie	13

1

Project handhaving

1.1 Inleiding

In het meerjarenprogramma kondigde de Inspectie Justitie en Veiligheid (hierna: de Inspectie) aan haar toezicht de komende jaren te richten op de drie hoofdprocessen van de politie: opsporing, handhaving en hulpverlening. Deze processen zijn veelomvattend en kennen elk hun eigen dynamiek. Vandaar dat de Inspectie ervoor gekozen heeft om ze meerjarig te onderzoeken. Elk jaar gaat de aandacht uit naar één van de hoofdprocessen.

In 2018 heeft de Inspectie onderzoek gedaan naar de kwaliteit van het hoofdproces opsporing. In 2019 zal het toezicht zich richten op handhaving en in 2020 op de hulpverlening. Voor elk proces wordt een periodiek beeld opgesteld. Hierin staat de meerwaarde van het politiewerk voor de samenleving voorop. Ook heeft de Inspectie steeds aandacht voor het vakmanschap van politiemedewerkers, de samenwerking met (keten-)partners en de sturing door de leiding. Tezamen leveren deze onderzoeken een overkoepelend beeld van de kwaliteit van de taakuitvoering bij de politie.

Dit plan van aanpak beschrijft de afbakening en opzet van het onderzoek naar de kwaliteit van de handhaving.

1.2 Afbakening

De focus van het project handhaving ligt op de handhaving in de wijk. De Inspectie gaat daarbij uit van de volgende definitie van het begrip handhaving:

Handhaving is de wijze waarop de politie controleert op naleving van wet- en regelgeving en optreedt bij de overtreding hiervan.

Naast het handhavend optreden van de politie tegen wijkproblemen, heeft de Inspectie ook aandacht voor de rol die de politie speelt bij het signaleren van problemen in de wijk, het delen van informatie en het geven van opvolging aan signalen in samenwerking met partners.

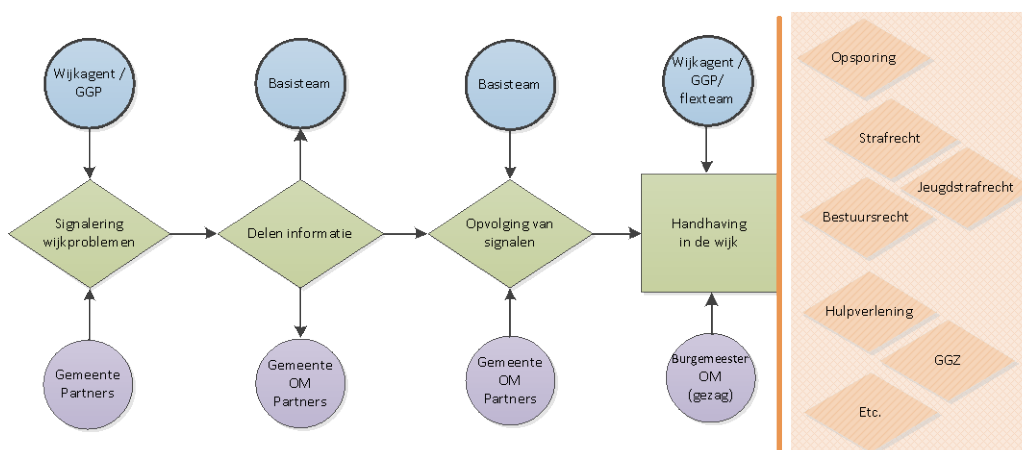
Onderstaand is in het groen schematisch weergegeven hoe het proces van handhaving globaal verloopt. In het blauw wordt weergegeven welke onderdelen

van de politie bij elke stap betrokken zijn. In het paars staan de (keten) partners waarmee de politie samenwerkt. Uit het schema wordt duidelijk dat de wijkagent en de GGP-medewerker¹ een belangrijke rol hebben zowel bij het signaleren van wijkproblemen als de handhaving in de wijk. Het basisteam speelt op lokaal niveau samen met gemeente, Openbaar Ministerie (OM) en andere partners een rol in het delen van informatie en het geven van opvolging aan signalen. Onder gezag van de burgemeester en het OM treden de wijkagent en de GGP-medewerker handhavend op, eventueel ondersteund door bijvoorbeeld de inzet van het flexteam².

De Inspectie gaat niet verder in op de diverse trajecten die kunnen volgen op de feitelijke handhaving, zoals een traject in de (jeugd)hulpverlening of bijvoorbeeld binnen de opsporing. Het oranje kader geeft dit weer.

Figuur 1: Proces handhaving op wijkniveau

Een nadere afbakening heeft de Inspectie gemaakt door vier onderwerpen te kiezen. Het gaat om de onderwerpen: ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie. De keuze van de onderwerpen is tot stand gekomen op basis van een oriëntatie op het onderwerp en gesprekken met stakeholders.

1.2.1 Ondermijning

In de Veiligheidsagenda 2015 – 2018³ is het thema aanpak van ondermijnende criminaliteit opgenomen. Ondermijnende criminaliteit wordt hierbij omschreven als in georganiseerd verband stelselmatig gepleegde criminaliteit, die onwettige vermogens genereert en leidt tot economische machtsposities, met corruptie en marktverstoring. De doelstelling in de veiligheidsagenda is om deze vorm van criminaliteit terug te dringen, door:

- Zowel op landelijk als regionaal niveau te investeren in de integrale aanpak van ondermijning.

¹ De GebiedsGebonden Politiezorg-medewerker zorgt voor de afhandeling van 112-meldingen en voert daarnaast wijkgerichte taken uit.

² Het flexteam werkt probleemgericht en levert tijdelijk medewerkers aan basisteams die extra capaciteit nodig hebben voor bijvoorbeeld handhaving.

³ Ministerie van Veiligheid en Justitie (2014), Veiligheidsagenda 2015 – 2018.

- Meer criminele samenwerkingsverbanden te bestrijden door middel van een subjectgerichte aanpak van sleutelfiguren en facilitators en verstoring van criminele bedrijfsprocessen.
- Meer barrières op te werpen ter voorkoming van ondermijning.

In de Veiligheidsagenda 2019 – 2022⁴ is ondermijning opnieuw als prioriteit opgenomen. Naast een landelijk en regionale aanpak wordt tevens ingezet op lokale aandacht voor ondermijning. Voor een effectieve aanpak van ondermijning is het volgens deze agenda van belang dat de politie investeert in een betere verbinding en uitwisseling tussen de gebiedsgebonden politiezorg (GGP), de informatieorganisatie van de politie en de opsporing.

De Inspectie ziet in het opnieuw prioriteren van het thema ondermijning, aanleiding om dit thema te onderzoeken. De Inspectie richt zich daarbij specifiek op de lokale aanpak van ondermijning.

1.2.2 Problematische jeugdgroepen

In de Veiligheidsagenda 2015-2018 is de aanpak van jeugdcriminaliteit en jeugdgroepen als landelijke prioriteit aangemerkt. Vanaf 2019 is de aanpak hiervan geen landelijke prioriteit meer. Verschillende gemeenten in Nederland hebben de aanpak van jeugdcriminaliteit, jeugdgroepen of jeugdoverlast wel als een lokale prioriteit aangemerkt in het integrale veiligheidsbeleid.⁵

Op lokaal niveau wordt gericht ingezet op de aanpak van problematische jeugdgroepen. Zo hebben gemeenten, politie en OM in 2016 in gezamenlijkheid het Werkproces Integrale Aanpak Problematische Jeugdgroepen en Groepsgedrag opgesteld. Aanleiding voor het opstellen van dit werkproces werd gevormd door een aantal ontwikkelingen: de komst van de groepsscan⁶, het politie-instrument dat de shortlist⁷ vervangt en dat in 2016 landelijk werd geïmplementeerd, de versterkte regierol van gemeenten en de wens om het OM meer aan de 'voorzijde' te betrekken bij het werkproces.

Omdat problematische jeugdgroepen op lokaal niveau prioriteit hebben, heeft de Inspectie voor dit onderwerp gekozen.

1.2.3 Personen met verward gedrag

Leefbaarheid in de wijken wordt serieus aangetast door personen met verward gedrag. Uit politiestatistieken blijkt dat het aantal meldingen 'overlast personen' tussen 2014 en 2018 met ca 48% is toegenomen naar een totaal van 90.605 per jaar. De geregistreerde incidenten kunnen worden ingedeeld in drie categorieën:

- Strafbaar feit;
- Openbare orde verstoring in crisissituatie;
- Openbare orde verstoring geen crisissituatie.

⁴ Ministerie Justitie en Veiligheid (2018), Brief veiligheidsagenda.

⁵ In het integrale veiligheidsbeleid van bijvoorbeeld de gemeenten Utrecht, Rotterdam, Amsterdam, Den Haag, Dronten, Lelystad, Enschede wordt de aanpak van jeugdcriminaliteit, jeugdgroepen of jeugdoverlast genoemd.

⁶ "De groepsscan is ontwikkeld voor het in beeld brengen van jeugdgroepen in het publieke domein, waarmee de wijkagent professionele bemoeienis heeft en die problematisch (groeps-)gedrag vertonen" (Landelijk projectteam proeftuinen, 2016: 2).

⁷ Het betreft hier een verouderde methode om jeugdgroepen te classificeren naar hinderlijk, overlastgevend en crimineel.

85% van de incidenten vallen onder de laatste. De politie heeft niet apart geregistreerd hoeveel tijd zij besteedt aan het reageren op incidenten rond personen met verward gedrag. Volgens verschillende inschattingen betreft dit 6% (o.b.v. politieregistraties), 13% (enquêtes) of 20% (WODC, 2017) van de politiecapaciteit. De toename van incidenten met personen met verward gedrag heeft enerzijds dus een negatief effect op de wijk omdat sprake is van verstoring van de openbare orde en legt anderzijds een aanzienlijk beslag op de politiecapaciteit.

Het is de ambitie van de politie om (samen met partners, zoals bijvoorbeeld de GGZ⁸) overlast en criminaliteit door personen met verward gedrag te verminderen en de kwaliteit van (gezamenlijk) optreden te versterken. Hiertoe heeft zij drie pijlers geformuleerd:

- Acute (crisis)opvang en vervoer
- Fijnmazige aanwezigheid in de buurt
- Persoons- en contextgerichte aanpak

De drie pijlers zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Bij dekkende aanwezigheid van samenwerkende partners in de wijk, kunnen zorgwekkende situaties sneller worden gesignaleerd en aangepakt, waardoor zich minder (crisis)situaties zullen voordoen en patiënten mogelijk minder snel geneigd zijn tot overlastgevend of crimineel gedrag.⁹ Het inspectieonderzoek zal de inspanningen en eventuele resultaten van deze aanpak in beeld brengen.

1.2.4 Polarisatie

Volgens de Ontwikkelagenda Gebiedsgebonden Politie is één van de ontwikkelopgaven van de politie het 'omgaan met de wereld in de wijk': "Het samen leven wordt door de toenemende diversiteit rijker en ingewikkelder. Mede als gevolg van gebeurtenissen in internationaal verband nemen polarisatie en spanningen tussen bevolkingsgroepen – aan de hand van uiteenlopende scheidslijnen – toe. De samenleving staat voor de opgave om vreedzaam te leren samenleven met schurende verschillen. De politie komt deze opgave tegen in het gebiedsgebonden politiewerk." Gezien het belang van deze ontwikkelopgave richt de Inspectie zich in het project handhaving op de aanpak van polarisatie door de politie.

De politie heeft bij het tegenaan van polarisatie een antennefunctie; wijkagenten en GGP-medewerkers kunnen het ontstaan van spanningen in de wijk tijdig identificeren, onder meer door in hun netwerk ook sleutelfiguren op te nemen die informatie kunnen geven over nieuwe verschijnselen. Wanneer de politie mogelijke nieuwe spanningen en verstoringen opmerkt kan zij die signaleren en agenderen op de lokale veiligheidsagenda. Indien de openbare orde wordt verstoord in de wijk en/of strafbare feiten worden gepleegd, treedt de politie handhavend op in samenwerking met haar partners.

1.3 Toezicht op de kwaliteit van de taakuitvoering

De kwaliteit van de taakuitvoering wordt veelal bepaald door te kijken naar hoe taken in de praktijk worden uitgevoerd, of dit gedaan wordt als beoogd, en of dit de

⁸ Geestelijke gezondheidszorg.

⁹ Visie politie-verwarde personen 2015-2019. 'Waar staan we nu en waar gaan we heen'. 2014.

(gewenste) resultaten tot gevolg heeft. De focus ligt daarbij vooral op de taakuitvoering op zich. De Inspectie wil naast deze taakuitvoering ook breder kijken. Een goede taakuitvoering moet immers ook mogelijk gemaakt worden, en daarnaast ook van waarde zijn voor de maatschappij. Alleen kijken naar de feitelijke uitvoering is te beperkt.

Vandaar dat de Inspectie naast de focus op de kwaliteit van de taakuitvoering bij de handhaving gaat kijken naar de wijze waarop politiemedewerkers:

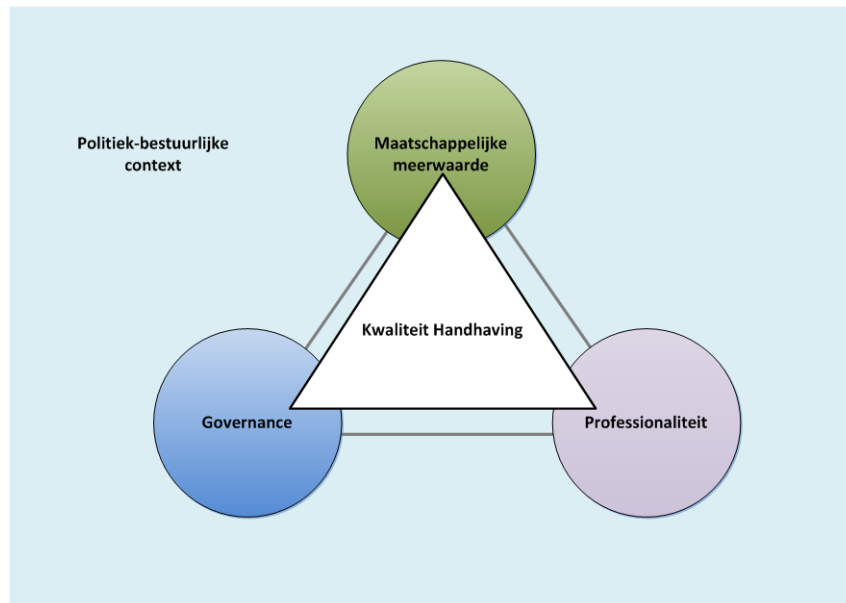
- worden opgeleid en getraind;
- beschikking hebben over geëigende middelen (zijn toegerust);
- worden aangestuurd door leidinggevenden;
- in de uitvoering gericht zijn op het effect voor de samenleving.

De gerichtheid op effect voor de samenleving definieert de Inspectie als **maatschappelijke meerwaarde**. Meerwaarde van de handhaving voor de samenleving is ook een uitgangspunt voor de politie. Wil de politie dit realiseren dan zou de maatschappelijke meerwaarde bewust moeten worden meegewogen bij de keuzes die gemaakt worden; op de werkvloer, maar zeker ook hoger in de organisatie op strategisch niveau. De politie is van meerwaarde als zij een bijdrage levert aan de aanpak van wijkproblemen, door deze te signaleren, hierover informatie te delen, aan de signalen opvolging te geven en zo nodig te handhaven.

Medewerkers moeten dan wel weten wat ze moeten doen en hoe ze deze zaken moeten uitvoeren. Hiervoor zijn opleiding en training van belang. Maar ook goed getrainde medewerkers kunnen hun taak niet goed uitvoeren zonder de daarvoor benodigde middelen. Vandaar dat toerusting van medewerkers ook van belang is voor een goede taakuitvoering. Uiteindelijk gaat het erom dat medewerkers in staat zijn om producten te leveren die bruikbaar zijn voor andere partijen die betrokken zijn bij het handhavingproces en die van meerwaarde zijn voor de maatschappij. De Inspectie vat het leveren van bruikbare producten door goed opgeleide en toegeruste medewerkers samen onder het begrip **professionaliteit**.

De wijze waarop medewerkers worden aangestuurd, ten slotte, is mede bepalend voor hoe zij werken en welke keuzes ze maken. Vandaar dat de Inspectie deze sturing ook opneemt in haar onderzoeken naar de kwaliteit van de taakuitvoering. De sturing is echter breder dan alleen de aansturing van medewerkers op de werkvloer. De Inspectie beziet ook de sturing op de realisatie van beleidsdoelstellingen en de sturing op professionaliteit en maatschappelijke meerwaarde. Ook van belang is dat de leiding nagaat of de sturing het beoogde effect heeft en dat waar nodig deze sturing wordt bijgesteld. Dit alles valt onder de noemer **governance**.

De Inspectie ziet maatschappelijke meerwaarde, professionaliteit en governance als randvoorwaarden voor de kwaliteit van de taakuitvoering en daarmee voor de kwaliteit van de handhaving. Schematisch worden maatschappelijke meerwaarde, professionaliteit en governance weergegeven in het volgende model:

Centraal in het model staat de kwaliteit van de handhaving. De politie voert haar handhavingstaken uit in een complexe omgeving. Er wordt gestuurd op de politieorganisatie aan de hand van onder meer landelijke beleidsdoelstellingen en lokale prioriteiten. Lokaal gebeurt dit onder regie van de driehoek. Binnen dit krachtenveld geeft de politie als uitvoeringsorganisatie invulling aan de samenwerking met gemeenten, het OM (en andere partners). Om deze reden is het van belang om de kwaliteit van de handhaving niet op zichzelf te bezien, maar nadrukkelijk ook vanuit haar politiek-bestuurlijke context.

1.4 Doelstelling en centrale vraag

Doelstelling

Doel van dit onderzoek is het inzicht verkrijgen in de bijdrage die de politie levert aan de aanpak van wijkproblemen, door deze te signaleren, hierover informatie te delen, hieraan in samenwerking met partners opvolging te geven en door zo nodig handhavend op te treden.

Centrale vraag

Op grond van de doelstelling heeft de Inspectie de volgende centrale vraag geformuleerd:

Welke bijdrage levert de politie aan de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie in de wijk, waar het de signalering, het delen van informatie, de opvolging van signalen en de handhaving betreft?

De Inspectie focust zich tevens op een aantal richtinggevende toezichtaspecten die in alle inspectieonderzoeken worden betrokken. Deze aspecten komen voort uit het Werkprogramma.¹⁰ Het gaat om:

¹⁰ Werkprogramma 2019, Uitvoering Meerjarenprogramma 2018-2020.

- Toerusting: beschikbaarheid van de juiste mensen, middelen en opleidingen voor de uitvoering van de politietaak.
- Sturing: de wijze van sturing op het beoogde resultaat.
- Informatiehuishouding: de beschikbaarheid van volledige en accurate informatie ten behoeve van de taakuitvoering.
- Samenwerking: kwaliteit van de samenwerking tussen de politie en haar partners.

Deze aspecten zijn belangrijke randvoorwaarden voor de kwaliteit van de taakuitvoering.

Deelvragen

Voor de beantwoording van de centrale vraag zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

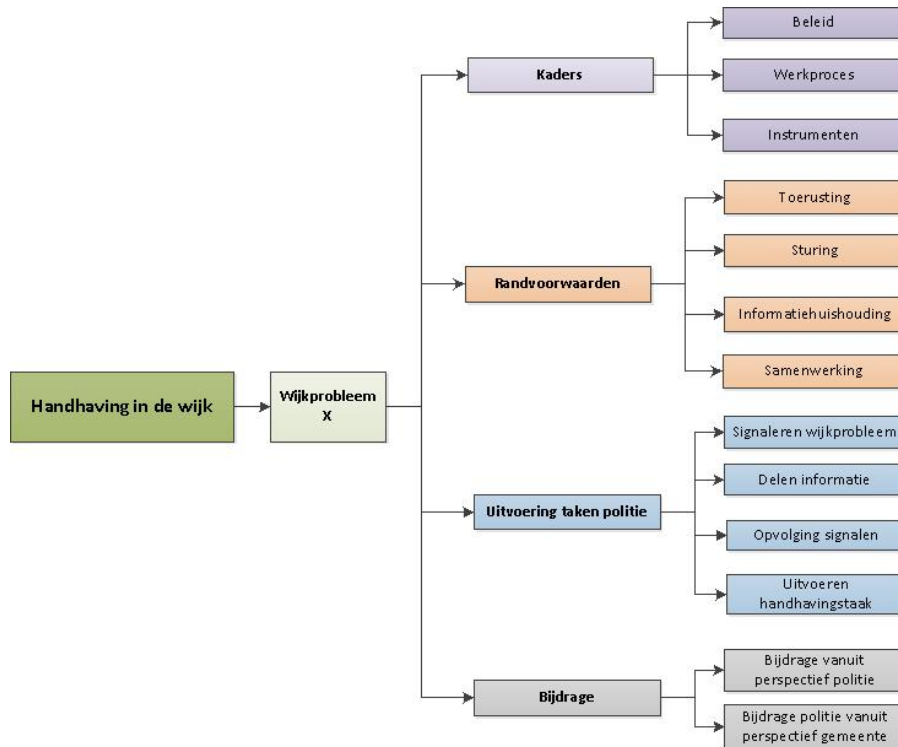
1. Wat zijn de kaders ten aanzien van de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie in de wijk?
2. In hoeverre zijn de randvoorwaarden aanwezig voor de uitvoering van de aanpak ten aanzien van:
 - a. toerusting/professionaliteit?
 - b. sturing/governance?
 - c. informatiehuishouding?
 - d. samenwerking met partners?
3. Hoe geeft de politie in de praktijk uitvoering aan haar taken ten aanzien van de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie?
4. Wat betekent het bovenstaande voor de bijdrage die de politie levert aan de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie?

Operationalisering

De deelvragen zijn geoperationaliseerd. In figuur 2 is deze operationalisering weergegeven.

Figuur 2: Operationalering deelvragen

1.5 Opzet project handhaving

Het onderzoek zal gefaseerd plaatsvinden.

Fase 1: Onderzoek naar handhaving in de wijk

Focus op basisteams

Het onderzoek wordt bij de politie op basisteamniveau uitgevoerd. Aandacht gaat specifiek uit naar de wijkagent en de GGP-medewerker¹¹ die een belangrijke rol hebben bij het signaleren van wijkproblemen en de handhaving ervan. Daar waar het flexteam de basisteams ondersteunt bij de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie, zal dit worden meegenomen worden in het onderzoek.

Aandacht voor samenwerking met gemeente

In het onderzoek is er specifiek aandacht voor de samenwerking met de gemeente. De gemeente heeft bij de aanpak van wijkproblemen vaak een regierol. Tevens is de burgemeester het bevoegde gezag als het gaat om de openbare ordehandhaving in de wijk.

Kwaliteit van het politieonderwijs

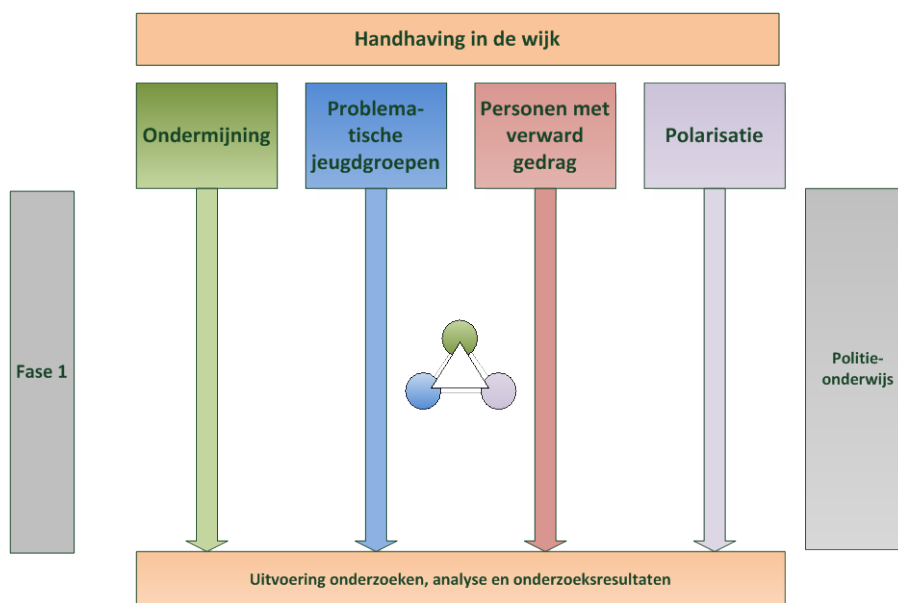
Vanuit het begrip professionaliteit/toerusting kijkt de Inspectie naar de mate waarin medewerkers zijn opgeleid en getraind voor het uitoefenen van hun functie. Een

¹¹ In het onderzoek blijft de meldkamer buiten beschouwing. Wel is er aandacht voor de informatieoverdracht die wijkagenten en GGP-medewerkers krijgen van de meldkamer, wanneer de meldkamer signalen heeft ontvangen en deze binnen de politie heeft doorgezet.

onderdeel hiervan is de kwaliteit van de opleiding die zij hebben gevolgd en de aansluiting hiervan op de praktijk. De Inspectie onderzoekt dit jaar de opleiding voor de basis- en allround politiemedewerker.¹²

Schematisch ziet het onderzoek er als volgt uit:

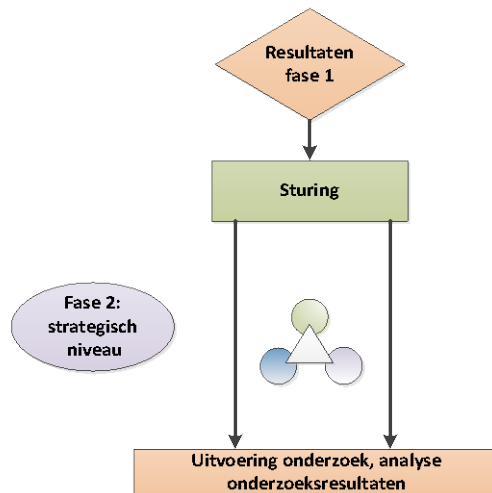
Fase 2: Onderzoek naar sturing

Het project handhaving verlegt haar focus in de tweede fase. In deze fase gaat de aandacht uit naar sturing. Sturing vindt plaats op verschillende niveaus van de politieorganisatie. In fase 1 wordt onderzoek gedaan naar de lokale sturing als belangrijke randvoorwaarde voor de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie. De onderzoeksresultaten met betrekking tot deze sturing zijn uitgangspunt voor fase 2. In fase 2 richt het inspectieonderzoek zich op de sturing door de korps- en eenheidsleiding. Aangezien fase 2 afhankelijk is van de onderzoeksresultaten uit fase 1 zal fase 2 pas starten als fase 1 is afgerond. Omdat de wijze waarop niet op voorhand vaststaat, kiest de Inspectie ervoor om gaandeweg het onderzoek momenten in te bouwen waarop zij haar onderzoek verder richt, bijv. met een plan van aanpak. Met andere woorden: het onderzoek verloopt gefaseerd en aan de hand van de resultaten uit fase 1 wordt fase 2 nader vorm en inhoud gegeven. Deze fasering maakt het mogelijk om te reflecteren op eventuele knelpunten in de sturing op lokaal niveau en naar aanleiding daarvan accenten te leggen in het onderzoek naar sturing op strategische niveau, met als doel het lerend vermogen van de

¹² Zie hiervoor Plan van aanpak, Onderzoek basis- en allround politiemedewerker.

organisatie zoveel mogelijk te versterken.

1.6 Methoden van onderzoek

Het onderzoek in fase 1 wordt als volgt uitgevoerd:

Documentstudie

Op basis van een documentstudie brengt de Inspectie allereerst de kaders ten aanzien van de aanpak van ondermijning, problematische jeugdgroepen, personen met verward gedrag en polarisatie in beeld. Aandacht gaat daarbij uit naar beschikbare beleidsstukken van de politie, beschreven werkprocessen en het de politie ter beschikking staande (handhavings-)instrumentarium voor de aanpak van wijkproblemen.

Expertsessie

Voor elk van de onderwerpen zal een expertsessie worden georganiseerd. Deze sessies zijn bedoeld als verdieping op de documentstudie en dienen als voorbereiding op de enquête.

Enquête

De enquête wordt bij wijkagenten en GGP-medewerkers afgenomen en dient ertoe een landelijk beeld te krijgen van de aanpak van wijkproblemen. In de enquête wordt specifiek ingegaan op de kaders (onderzoeksvraag 1), randvoorwaarden (onderzoeksvraag 2) en de taakuitvoering (onderzoeksvraag 3). Aard en omvang van de enquête wordt te zijner tijd nader bepaald in samenwerking met de deskundigen van het Kennis- en Kwaliteits- Centrum van de Inspectie (KKC).

Op basis van de uitkomsten van de enquête zal er een nadere selectie van onderzoekseenheden (basisteams) plaatsvinden. Tevens zal afhankelijk van de uitkomsten van de enquête in overleg met de methodologen van het KKC worden bepaald welke methoden worden gehanteerd voor een verdiepende studie in de basisteams. Het aantal basisteams wordt ook dan pas nader bepaald. Het geheel aan methoden is erop gericht om de bevraginglast voor de politie zo beperkt mogelijk te houden.

1.7 Samenhang met andere onderzoeken

Meerjarig beeld: De Staat van de politie 2021

De Inspectie beziet de bevindingen en conclusies van het project handhaving (2019) in samenhang met het project opsporing (2018) en het project hulpverlening (2020) en neemt de eventuele rode draden op in een meta-rapportage 'De Staat van de politie 2021.'

Onderzoek Politieonderwijs 2019

Met dit onderzoek verbindt de Inspectie het toezicht op de taakuitvoering van de politie nauw met het toezicht op het politieonderwijs. Het wordt daarom uitgevoerd in onderlinge samenhang en afstemming met het onderzoek naar het Politieonderwijs.

Onderzoek Vakbekwaamheid

De Inspectie doet in 2019 ook onderzoek naar het thema Vakbekwaamheid. Ook met dit onderzoek vindt nadere afstemming plaats.

1.8 Communicatie

Aankondiging

Na vaststelling van dit plan van aanpak kondigt de Inspectie haar onderzoek schriftelijk aan bij de politie. Het directoraat-generaal Politie ontvangt een afschrift van het plan van aanpak.

Periodiek beeld Handhaving

Na afloop van het onderzoek (fase 1 en 2) analyseert de Inspectie de bevindingen en conclusies in samenhang en rapporteert zij hierover in het 'Periodiek beeld handhaving 2019'. Deze rapportage wordt na vaststelling door de Inspecteur-generaal aangeboden aan de minister van Justitie en Veiligheid. Vervolgens biedt de minister het rapport aan, voorzien van zijn beleidsreactie, aan de Tweede Kamer. Daarmee is het rapport openbaar. De Inspectie plaatst het rapport vervolgens op haar website. Tevens verspreidt de Inspectie het rapport (digitaal) onder de direct betrokkenen bij het onderzoek.

Bijlage Afkortingen

GGP	Gebiedsgebonden Politiezorg
Inspectie	Inspectie Justitie en Veiligheid
OM	Openbaar ministerie

Missie Inspectie Justitie en Veiligheid

De Inspectie Justitie en Veiligheid houdt voor de samenleving, de ondertoezichtgestelden en de politiek en bestuurlijk verantwoordelijken toezicht op het terrein van justitie en veiligheid om inzicht te geven in de kwaliteit van de taakuitvoering en de naleving van regels en normen, om risico's te signaleren en om organisaties aan te zetten tot verbetering. Hiermee draagt de Inspectie bij aan een rechtvaardige en veilige samenleving.

Dit is een uitgave van:

Inspectie Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147 | 2511 DP Den Haag
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
[Contactformulier](#) | www.inspectie-jenv.nl

April 2019

*Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.
Vermenigvuldigen van informatie uit deze publicatie is toegestaan,
mits deze uitgave als bron wordt vermeld.*